

HOMENOTS

«ELS SERENOS»

Hi ha temes que són d'actualitat però que a nosaltres, per raons geogràfiques, demogràfiques o d'altre ordre, no ens afecten d'una manera directa. En canvi n'hi ha que sí. I un d'aquests és el de la seguretat ciutadana. Certament que no podem comparar els problemes que en aquest sentit té plantejada una gran ciutat amb els de Besalú, però també és cert que, aquests problemes, ara ja comencen a ésser una mica preocupants. En cosa d'un mes, dos robatoris, i ambdós de nit.

Seria ingenu afirmar que abans això no passava, però també és veritat que de nit els pobles estaven o se sentien més protegits, sabent que un home es passejava pels carrers vigilant, entre d'altres coses. Aquest home era el «sereno», un altre dels oficis avui perduts.

Per aquesta raó creiem oportú dedicar aquest «Homenots» a les dues darreres persones que exerciren aquest ofici a la nostra vila: en **Josep Corominas i Canadell**, i l'**Antoni Torrent i Faig**; ambdós nascuts a Besalú, en Josep l'any 1919 i l'Antoni l'any 1930.

«Feia de baster, però en anar desapareixent els animals anava quedant sense feina», ens diu en Josep. Llavors el batlle de Besalú, en Martírià, li oferí el lloc de sereno ja que l'anterior, en Josep Balata, havia mort. Era l'any 1953.

«El sou era petit, 250 pessetes mensuals, si bé tenia el pis i l'aigua gratuïts i estava assegurat». I ens explica que arrodonia el sou amb propines que solien oscil·lar cap a unes 200 pessetes mensuals.

